

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 30

- 30,1 ועשית מזבח, מקטר קטרת; עצי שטים, תעשה אותו.
- 30,2 אמה ארכו ואמה רחבו, רבוע יהיה, ואמתיים, קמתו; ממנו, קרנתיו.
- 30,3 וצפית אותו זהב טהור, את-גגו ואת-קירתיו סביב--ואת-קרנתיו; ועשית לו זר זהב, סביב.
- 30,4 ושתי טבעת זהב תעשה-לו מתחת לזרו, על שתי צלעותיו--תעשה, על-שני צדיו; והיה לבתים לבדים, לשאת אתו בהמה.
- 30,5 ועשית את-הבדים, עצי שטים; וצפית אתם, זהב.
- 30,6 ונתתה אתו לפני הפרכת, אשר על-ארן העדת--לפני הכפרת, אשר על-העדת, אשר אועד לך, שמה.
- 30,7 והקטיר עליו אהרן, קטרת סמים; בבקר בבקר, בהיטיבו את-הנרות--יקטינה.
- 30,8 ובהעלת אהרן את-הנרות בין הערבים, יקטינה--קטרת תמיד לפני יהוה, לדרתיתכם.
- 30,9 לא-תעלו עליו קטרת זהה, ועלה ומנסה; ונסך, לא תסכו עליו.
- 30,10 וכפר אהרן על-קרנתיו, אחת בשנה: מדם חטאת הכפרים, אחת בשנה יכפר עליו לדרתיתכם--קדש-קדשים הוא, ליהוה. {פ}
- 30,11 וידבר יהוה, אל-משה לאמר.
- 30,12 כי תשא את-ראש בני-ישראל, לפקדיהם, ונתנו איש כפר ופשו ליהוה, בפקד אתם; ולא-יהיה בהם גגף, בפקד אתם.
- 30,13 זה יתנו, כל-העבר על-הפקדים--מחצית השקל, בשקל הקדש: עשרים גרה, השקל--מחצית השקל, תרומה ליהוה.
- 30,14 כל, העבר על-הפקדים, מן עשרים שנה, ומעלה-יתן, תרומת יהוה.
- 30,15 העשיר לא-ירבה, והדל לא ימעט, ממחצית, השקל--לתת את-תרומת יהוה, לכפר על-נפשתיכם.
- 30,16 ולקחת את-כסף הכפרים, מאת בני ישראל, ונתת אותו, על-עבדת אהל מועד; והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה, לכפר על-נפשתיכם. {פ}
- 30,17 וידבר יהוה, אל-משה לאמר.
- 30,18 ועשית פיור נחשת, וכנו נחשת--לרחה; ונתת אותו, בין-אהל מועד ובין המזבח, ונתת שמה, מים.
- 30,19 ורחצו אהרן ובניו, ממנו, את-ידיהם, ואת-רגליהם.
- 30,20 ובבאם אל-אהל מועד, ירחצו-מים--ולא ימתו; או בגשתם אל-המזבח לשרת, להקטיר אשה ליהוה.
- 30,21 ורחצו ידיהם ורגליהם, ולא ימתו; והייתה להם סק-עולם לו ולזרעו, לדרתם. {פ}
- 30,22 וידבר יהוה, אל-משה לאמר.
- 30,23 ואתה קח-לך, בשמים ראש, מר-דרור חמש מאות, וקנמן-בשם מחציתו חמשים ומאתים; וקנה-בשם, חמשים ומאתים.
- 30,24 וקנה, חמש מאות בשקל הקדש; ושמן זית, הין.
- 30,25 ועשית אותו, שמן משחת-קדש--רקח מרקחת, מעשה רקח; שמן משחת-קדש, יהיה.
- 30,26 ומשחת בו, את-אהל מועד, ואת, ארון העדת.
- 30,27 ואת-השלחן, ואת-כל-כליו, ואת-המנרה, ואת-כליה; ואת, מזבח הקטרת.
- 30,28 ואת-מזבח העלה, ואת-כל-כליו; ואת-הפיר, ואת-כנו.
- 30,29 וקדשת אתם, והיו קדש קדשים; כל-הנגע בהם, יקדש.
- 30,30 ואת-אהרן ואת-בניו, תמשח; וקדשת אתם, לכהן לי.
- 30,31 ואל-בני ישראל, תדבר לאמר: שמן משחת-קדש יהיה זה, לי--לדרתיתכם.
- 30,32 על-בשר אדם, לא יסך, ובמתכנתו, לא תעשו כמהו; קדש הוא, קדש יהיה לכם.

- 30,33 איש אשר ירקח במהו, ואשר יתן ממנו על-זר--וגברת, מעמיו. {ס}
- 30,34 ויאמר יהוה אל-משה קח-לך סמים, בטף ושחלת וסלבנה, סמים, ולבנה זכה: בד בַּבְד, יהיה.
- 30,35 ועשית אתה קטרת, רקח מעשה רוקם, ממלח, טהור קדש.
- 30,36 ושחקת ממנה, הדק, ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד, אשר אָעַד לך שְׁמָה; קֹדֶשׁ קֹדָשִׁים, תהיה לכם.
- 30,37 והקטרת, אשר תעשה--במתכונתה, לא תעשו לכם; קֹדֶשׁ תהיה לך, ליהוה.
- 30,38 איש אשר-יעשה כמוה, להרים בָּה--וגברת, מעמיו. {ס}